

84

Usmernenie

k zákonu č. 493/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon SNR č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľností v znení neskorších predpisov

Referent: Ing. Debnárová, tel.: 02/59 58 34 71
Ing. Dobříková, tel.: 02/59 58 34 67
Ing. Képešová, tel.: 02/59 58 34 75
Ing. Mastihubová, tel.: 02/59 58 35 00

Číslo: 21098/2001-71
11. decembra 2001

Ministerstvo financií Slovenskej republiky v záujme zabezpečenia jednotného postupu pri uplatňovaní zákona č. 493/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon SNR č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, vydáva usmernenie k jednotlivým ustanoveniam, v ktorom sú uvedené zmeny a doplnenia schválené zákonom č. 493/2001 Z. z. (ďalej len „novela zákona“) a spôsob uplatnenia zmenených, doplnených a spresnených ustanovení zákona SNR č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní a poplatkov“).

K § 1 a 1a

V nadväznosti na prijatie zákona o spotrebnej dani z minerálnych olejov sa v zákone o správe daní a poplatkov dopĺňa ako správca dane aj colný úrad. Colný úrad bude pri správe dane z minerálnych olejov procesne postupovať podľa zákona o správe daní a poplatkov. Najbližšie nadriadeným orgánom colnému úradu je Colné riaditeľstvo SR (ďalej len „colné riaditeľstvo“).

Zároveň sa z dôvodu jednotnej aplikácie zákona o správe daní a poplatkov v praxi do základných pojmov zavádza pojem zamestnanec správcu dane, ktorým sa rozumie zamestnanec, ktorého zamestnávateľom je Daňové riaditeľstvo SR (ďalej len „daňové riaditeľstvo“), colné riaditeľstvo a obec.

K § 3

V odseku 3 sa bližšie špecifikuje miestna príslušnosť správcu dane pre daňové subjekty so sídlom alebo bydliskom v zahraničí, ak tieto zriadia alebo im vznikne stála prevádzkareň na území SR. Ustanovuje sa, že ak nemožno určiť miestnu príslušnosť podľa sídla (u právnickej osoby) alebo trvalého pobytu (u fyzickej osoby) riadi sa miestom, kde má daňový subjekt stálu prevádzkareň alebo miestom,

v ktorom daňový subjekt vykonáva hlavnú časť svojej činnosti, ktorej výsledky sú predmetom zdanenia, prípadne miestom, v ktorom sa nachádza na území SR prevažná časť jeho nehnuteľného majetku.

Zároveň sa v odseku 4 pojem „územné finančné orgány“ nahrádza pojmom „daňové úrady“ v súlade so zákonom č. 150/2001 Z. z. o daňových orgánoch a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 440/2000 Z. z. o správach finančnej kontroly.

V odseku 10 sa upravuje rozhodujúci stav na určenie miestnej príslušnosti pri dani z nehnuteľností vyrubovanej na zdaňovacie obdobie a pri dani vyberanej zrážkou. Na určenie miestnej príslušnosti pri dani z nehnuteľností vyrubovanej na zdaňovacie obdobie je rozhodujúci stav k prvému dňu zdaňovacieho obdobia a pri dani vyberanej zrážkou je rozhodujúci stav v čase vykonania zrážky. Touto úpravou sa upresňuje príslušnosť správcu dane k dani z nehnuteľností v prípade, ak vznikne spor medzi tými obcami, ktoré sa v priebehu roka rozčlenia.

Ustanovenie sa v odseku 11 upravuje tak, že spory o miestnu príslušnosť medzi správcami dane rozhoduje orgán im najbližšie nadriadený, t. j. spory o miestnu príslušnosť medzi daňovými úradmi rozhoduje daňové riaditeľstvo a spory medzi colnými úradmi rozhoduje colné riaditeľstvo. V prípade, ak vznikne spor medzi daňovým úradom a colným úradom, rozhodne Ministerstvo financií SR (ďalej len ministerstvo financií) ako orgán spoločne nadriadený ich nadriadeným orgánom.

K § 5

Rozširuje sa okruh daňových subjektov o „daňového dlžníka podľa zákona o spotrebnej dani z minerálnych olejov“ s cieľom zosúladiť pojmy používané v zákone o správe daní a poplatkov so zákonom o spotrebnej dani z minerálnych olejov. Podľa zákona o spotrebnej dani z minerálnych olejov je plateľcom tejto dane daňový dlžník, to znamená, že u tejto dane daňový dlžník bude vystupovať ako

daňový subjekt v prípadoch, ktoré uvádza zákon o spotrebnej dani z minerálnych olejov.

K § 15

V § 15 odsek 5 sa v písmene a) zaviedla povinnosť pre zamestnancov správcu dane, ktorí okrem predloženia služobného preukazu sú povinní predložiť aj písomné poverenie na výkon daňovej kontroly. Týmto doplnením sa posilňujú práva daňových subjektov voči správcovi dane.

Znením ustanovenia § 15 odsek 14 sa dopĺňa možnosť colného úradu, ako nového správcu spotrebnej dane z minerálnych olejov, vykonať kontrolu tejto dane u daňového subjektu v súvislosti s konkurzným konaním a vyrovnacím konaním.

K § 15a

Ustanovením § 15a odsek 2 sa spresňujú a dopĺňajú podmienky, kedy sa predbežné opatrenie zruší, resp. zruší sa čiastočne. Predbežné opatrenie stráca účinnosť dňom úplného zaplatenia daňového nedoplatku alebo jeho úplným uhradením použitím preplatku, alebo vykonaním kompenzácie použitím nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty alebo spotrebnej dane, ktorá má byť vrátená na základe uplatnenia jej vrátenia.

K § 17

Do ustanovenia § 17 – Doručovanie sa vkladajú nové odseky 9 a 10, ktoré upravujú doručovanie zásielok podnikateľom do vlastných rúk, t. j. takých písomností, o ktorých tak ustanovuje zákon o správe daní a poplatkov, alebo ak je deň doručenia rozhodujúci pre začiatok plynutia lehoty, ktorej nesplnenie by pre adresáta mohlo byť spojené s právnou ujmovou, alebo ak tak určí správca dane. Ak nie je možné doručiť písomnosť určenú do vlastných rúk právnickej osobe na adresu jej sídla, ktorú nahlásila správcovi dane podľa § 31 zákona o správe daní a poplatkov pri plnení svojej registračnej a oznamovacej povinnosti, písomnosť sa považuje za doručенú adresátovi po troch dňoch od vrátenia nedoručenej písomnosti správcovi dane, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu sa o tom nedozvie. Rovnako to platí aj v prípade fyzickej osoby. Ak nie je možné doručiť písomnosť určenú do vlastných rúk fyzickej osobe oprávnenej podnikateľ na adresu trvalého pobytu alebo jej miesta podnikania, ktorú nahlásila správcovi dane podľa § 31 zákona o správe daní a poplatkov pri plnení svojej registračnej a oznamovacej povinnosti, písomnosť sa považuje za doručенú adresátovi po troch dňoch od vrátenia nedoručenej písomnosti správcovi dane,

a to aj vtedy, ak sa fyzická osoba oprávnená podnikateľ o tom nedozvie.

K § 19

Ustanovenie o doručovaní verejnou vyhláškou sa upravuje v tom zmysle, že správca dane doručuje písomnosť verejnou vyhláškou v prípade, ak mu nie je známy pobyt adresáta, t. j. fyzickej osoby.

K § 20

Znenie odseku 2 sa spresňuje a určuje sa, že podania daňových subjektov, ako napr. daňové priznanie alebo hlásenie, sa podávajú príslušnému správcovi dane podľa § 38 zákona o správe daní a poplatkov za podmienky, že tento zákon v iných ustanoveniach alebo osobitný zákon neustanovujú inak.

V odseku 4 sa ustanovuje, že podanie daňového subjektu môže byť urobené napr. telefaxom alebo prostredníctvom elektronickej pošty, ale je potrebné doručiť ho správcovi dane aj písomne, a to do 5 pracovných dní od jeho odoslania, inak sa naň hľadí akoby nebolo podané.

K § 23

V § 23 sa odsek 5 doplnil o nové písmeno s), na základe ktorého sa umožnilo správcovi dane oznámiť alebo sprístupniť daňové tajomstvo Štatistickému úradu SR na účely vedenia štatistických registrov a štátnych štatistických zisťovaní.

Podľa prijatej novely Živnostenského zákona, môže živnostenský úrad z vlastného podnetu ale aj z podnetu iného orgánu, napr. správcu dane zrušiť oprávnenie na živnosť alebo prevádzkovanie živnosti pozastaviť, ak podnikateľ závažným spôsobom porušuje podmienky ustanovené osobitnými predpismi alebo ak podnikateľ nezačal prevádzkovať živnosť v lehote dlhšej ako dva roky od vydania živnostenského listu alebo koncesnej listiny. V nadväznosti na uvedenú úpravu bolo potrebné v zákone o správe daní a poplatkov prelomiť daňové tajomstvo vo vzťahu k živnostenským úradom doplnením znenia v písmene t).

Taktiež bolo potrebné sprístupniť informácie Ministerstvu vnútra SR alebo okresnému úradu o daňových nedoplatkoch občanov, ktorí žiadajú o vypustenie zo štátneho zväzku. Nakoľko uvedené informácie podliehajú daňovému tajomstvu, doplnením písmena u) bolo umožnené správcovi dane poskytnúť aj tieto informácie.

V rámci prístupového procesu Slovenskej republiky do EÚ, slovenská správa daní bude musieť vy-

tvoriť podmienky pre širokú medzinárodnú spoluprácu v oblasti výmeny informácií a vzájomnej pomoci pri vymáhaní daňových nedoplatkov. Nadväzne na uvedené bolo doplnené ustanovenie § 23 odsek 5 (o písmeno v), podľa ktorého za porušenia daňového tajomstva sa nepovažuje oznámenie alebo sprístupnenie informácií príslušnému orgánu iného štátu v rozsahu a na účely, ktoré sú dohodnuté v medzinárodných zmluvách.

V súvislosti s umožnením prístupu daňových subjektov k informáciám o registrácii iného daňového subjektu na všetky dane, bolo upravené znenie § 23 odsek 8. Uvedenou úpravou sa sleduje ochrana daňových subjektov, aby nepodnikali s neregistrovaným subjektom, ktorý môže byť neexistujúcou osobou podľa § 29 odsek 9 zákona o správe daní a poplatkov, na doklady ktorej sa neprihliada v daňovom konaní.

K § 23a a 23b

V nadväznosti na doplnenie ustanovení § 1 a § 1a zákona o správe daní a poplatkov, podľa ktorých sa colný úrad ustanovuje za správcu dane, bolo potrebné upraviť navrhovaným znením v § 23a a § 23b aj kompetencie riaditeľa colného úradu, generálneho riaditeľa colného riaditeľstva alebo nimi poverených zamestnancov pre oznámenie alebo sprístupnenie informácií, ktoré podliehajú daňovému tajomstvu. Zároveň bolo potrebné doplniť aj zodpovednosť za vytvorenie podmienok na zachovanie daňového tajomstva o colné riaditeľstvo. Rovnako ako daňovému riaditeľstvu aj colnému riaditeľstvu sa ustanovila povinnosť vypracovať súpis daňových dlžníkov na účely ich zverejnenia. Pre vypracovanie spoločného zoznamu daňových dlžníkov, t. j. tých, u ktorých celková suma daňového nedoplatku presahuje u fyzickej osoby 500 000 Sk a u právnickej osoby 5 000 000 Sk a jeho každoročným zverejnením v druhom polroku bežného roka bolo ustanovené daňové riaditeľstvo.

K § 31

Vzhľadom na to, že daňový subjekt – fyzická osoba môže mať viac miest podnikania, ktoré môžu byť rozptýlené po celom území Slovenskej republiky a v praxi sa vyskytujú problémy s doručovaním písomností takýmto subjektom, bolo potrebné v § 31 odsek 6 jednoznačne zaviesť povinnosť pre daňový subjekt, aby pri plnení registračnej alebo oznamovacej povinnosti v prípade, že uviedol dve alebo viac miest podnikania, vyznačil to miesto podnikania, na ktoré sa majú doručovať písomnosti správcu dane.

V nadväznosti na úpravu vykonanú v § 23 odsek 8, podľa ktorej porušením daňového tajomstva nie je oznámenie správcu dane o registrácii daňového subjektu, bolo potrebné aj v ustanovení § 31 odsek 18 priznať právo daňovému subjektu overiť si registráciu iného subjektu na všetky dane priamo u správcu dane. Podmienka, že na účely daňového konania sa prihliada len na písomné oznámenie správcu dane o registrácii iného daňového subjektu, zostala zachovaná.

K § 32

Podľa prijatej úpravy § 32 odsek 5 sa rozšírila oznamovacia povinnosť tretích osôb o povinnosť oznámiť miestne príslušnému správcovi dane platby fyzickým osobám aj za obstaranie zásob podľa trvalého pobytu prijímateľa platby, ak u jednotlivkej fyzickej osoby presiahnu platby sumu 10 000 Sk za kalendárny rok. To znamená, že s účinnosťou od 1. 12. 2001 tretie osoby (právnické osoby a fyzické osoby, ktoré majú príjmy z podnikateľskej činnosti alebo inej zárobkovej činnosti alebo z prenájmu, ktoré v rámci týchto činností vykonávajú platby fyzickým osobám) budú povinné oznamovať spolu s ostatnými platbami vykonanými od 1. 1. bežného roka už aj platby za obstaranie zásob. Uskutočnené platby je povinná tretia osoba oznámiť príslušnému správcovi dane do 30 dní po uplynutí kalendárneho roku.

Doplnenie ustanovenia § 32 o odsek 14 má za cieľ napomáhať pri zamedzení daňových únikov spôsobených neregistrovanou činnosťou zahraničných osôb na území Slovenskej republiky a zefektívniť vyhľadávaciu činnosť daňovej správy. Daňový subjekt so sídlom alebo s trvalým pobytom na území SR a zahraničný daňový subjekt, ktorý má na území SR stálu prevádzkareň, podľa uvedeného ustanovenia, bude povinný oznamovať správcovi dane uzatvorenie každej zmluvy s daňovým subjektom so sídlom alebo bydliskom v zahraničí, na základe ktorej môže tejto osobe vzniknúť stála prevádzkareň na našom území. Týmto postupom sa sleduje aj včasné odhalenie a zabezpečenie zdanenia príjmov v prípadoch, ak napr. zahraničná osoba na základe zmluvy so slovenským subjektom vyšle svojho zamestnanca na územie Slovenskej republiky za účelom poskytovania služieb a odmena tomuto zamestnancovi je vyplácaná priamo v zahraničí. V mnohých prípadoch, ak takáto osoba nepodá daňové priznanie, správca dane nesplnenie povinnosti zistí až v čase, keď už subjekt opustil územie SR.

K § 35

Podľa novej úpravy ustanovenia § 40 majetkové priznanie budú podávať len fyzické osoby, ktoré majú v SR trvalý pobyt alebo majú povolenie na trvalý pobyt v SR, ak im podľa uvedeného ustanovenia § 40 zákona o správe daní a poplatkov povinnosť jeho podania vznikne.

Pokuta za nesplnenie povinnosti nepeňažnej povahy, ktorú zákon o správe daní a poplatkov v ustanovení § 35 odsek 1 umožňuje uložiť daňovým subjektom do výšky 1 mil. Sk za závažné porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o správe daní a poplatkov alebo uloženú rozhodnutím správcu dane, by bola neprimerane vysoká vo vzťahu k fyzickým osobám, ktoré nepodajú majetkové priznanie alebo písomné vyhlásenie podľa § 40. V záujme zachovania právnej istoty fyzických osôb a z dôvodu zabezpečenia jednotného postupu správcu dane, bola ustanovená pokuta za nepodanie majetkového priznania alebo vyhlásenia v jednotnej výške 2 000 Sk.

Pri uplatňovaní ustanovenia § 35 – Pokuty dochádzalo v praxi k sporným otázkam, či aj obec ako správca dane je oprávnená uložiť pokutu za neplnenie povinností v súvislosti s používaním elektronických registračných pokladníc, alebo ukladanie pokút je len v kompetencii daňových úradov. Aby sa jednoznačne určila právomoc správcu dane na ukladanie pokút podľa § 35 ods. 7 až 10 bolo ustanovenie doplnené v tom smere, že pokuty za porušenie povinností pri používaní elektronických registračných pokladníc môže ukladať len správca dane, ktorým je daňový úrad.

K § 38

Z dôvodu zabezpečenia postupného prechodu na prijímanie daňových priznaní a hlásení správcu dane od daňových subjektov prostredníctvom elektronickej pošty sa znením odseku 2 umožňuje daňovým subjektom podávať daňové priznanie alebo hlásenie účinne podľa vzoru, ktorý ustanoví ministerstvo opatrením. Zatiaľ je možné podať daňové priznanie alebo hlásenie prostredníctvom elektronickej pošty alebo na elektronickom záznamovom médiu len so súhlasom správcu dane, ak údaje, obsah a usporiadanie údajov sú totožné so vzorom, ktorý ustanoví ministerstvo opatrením. Daňové priznanie alebo hlásenie musí byť vždy podané aj písomnou formou v lehote do 5 pracovných dní od jeho odoslania.

Zákon o správe daní a poplatkov neupravoval podávanie daňových priznaní alebo hlásení v tom prí-

pade, ak nevznikne v zdaňovacom období daňová povinnosť, ale osobitné predpisy, ako napr. zákon o dani z pridanej hodnoty takéto ustanovenia obsahujú. Preto sa novelou zákona v § 38 odsek 4 určuje, že ak nevznikne v zdaňovacom období daňová povinnosť, daňový subjekt oznámi túto skutočnosť správcovi dane v rovnakej lehote, alebo ak tak ustanovuje osobitný hmotnoprávny daňový zákon (napr. zákon o dani z pridanej hodnoty), podá daňové priznanie. Túto lehotu nemožno predĺžiť.

Možnosť predĺženia lehoty správcu dane na podanie daňového priznania (fakultatívna možnosť) v odseku 6 sa rozširuje o obligatórnu možnosť predĺženia lehoty v prípade, ak daňové priznanie za daňovníka vypracúva daňový poradca, a to do 30. júna roka nasledujúceho po uplynutí zdaňovacieho obdobia. V záujme posilnenia práv daňového subjektu sa ustanovuje, že ak v predĺženej lehote dôjde napr. k zániku daňového poradcu, alebo je daňovému poradcovi pozastavený výkon daňového poradenstva (podľa zákona o daňových poradcoch a Slovenskej komore daňových poradcov v znení neskorších predpisov) a daňové priznanie v tejto lehote podá daňovník sám, považuje sa lehota za zachovanú. Ďalej sa v tomto ustanovení upravuje možnosť správcu dane predĺžiť lehotu na podanie daňového priznania najdlhšie do 30. septembra roka nasledujúceho po uplynutí zdaňovacieho obdobia, a to v prípade, ak súčasťou príjmov uvedených v daňovom priznaní sú príjmy plynúce zo zdrojov v zahraničí alebo príjmy stálej prevádzkarne právnickej osoby alebo fyzickej osoby so sídlom alebo trvalým pobytom v zahraničí.

V odseku 9 sa upravuje povinnosť právneho nástupcu daňovníka alebo orgánu, ktorý rozhodol o zániku daňovníka, podať daňové priznanie. Ak zanikne daňovník bez vykonania likvidácie, je jeho právny nástupca alebo orgán, ktorý o zrušení rozhodol, povinný podať do konca nasledujúceho mesiaca od jeho zániku daňové priznanie za uplynulú časť zdaňovacieho obdobia. Rovnako postupuje právny nástupca v prípade, ak za zdaňovacie obdobie, ktoré predchádzalo zdaňovaciemu obdobiu, v ktorom daňovník zanikol, nebolo podané daňové priznanie. Ak zanikne právnická osoba, ktorá je plateľcom dane podľa osobitného zákona, napr. podľa zákona o dani z pridanej hodnoty alebo daňovým dlžníkom podľa zákona o spotrebnej dani z minerálnych olejov, daňové priznanie sa podáva v lehote podľa osobitného zákona v mesiaci, ktorý nasleduje po skončení posledného zdaňovacieho obdobia. Správca dane môže túto lehotu v odôvodnených prípadoch predĺžiť až na tri mesiace.

Ustanovenie odseku 10 bolo duplicitné s odsekom 17 a spôsobovalo aplikačné problémy v praxi, preto bolo zo znenia zákona o správe daní a poplatkov vypustené.

Podávanie daňového priznania pri stálej prevádzkarni, ktorá vznikla z dôvodu poskytovania služieb a dĺžka jej trvania presiahne jedno zdaňovacie obdobie je riešené v odseku 11. Ide o prípady, ak stála prevádzkareň vznikne napr. koncom roka a jej činnosť pokračuje aj v nasledujúcom roku. V tomto prípade je daňovník povinný podať daňové priznanie za toto zdaňovacie obdobie do konca mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola splnená podmienka vzniku stálej prevádzkarne.

Platiteľovi dane z príjmov zo závislej činnosti a z funkčných požitkov sa v odseku 15 ustanovuje povinnosť predkladať správcovi dane miestne príslušnému k správe dane z príjmov do 31. marca roku nasledujúceho po uplynutí zdaňovacieho obdobia hlásenie o vyúčtovaní dane a o úhrne príjmov zo závislej činnosti a funkčných požitkov znížených o sumy povinného poistného a príspevkov na doplnkové dôchodkové poistenie, poskytnutých jednotlivým daňovníkom v peňažnej i v nepeňažnej forme za uplynulé zdaňovacie obdobie a o zrazených preddavkoch na daň z týchto príjmov. V tomto ustanovení sa tiež určuje, že hlásenie môže podávať platiteľ dane za rovnakých podmienok ako sú uvedené pri daňovom priznaní alebo hlásení, t. j. napr. prostredníctvom elektronickej pošty. Zároveň sa v tomto ustanovení upravujú povinné náležitosti uvedeného hlásenia. Hlásenie musí obsahovať menný zoznam osôb s uvedením adresy trvalého pobytu, rodného čísla, výšky zrazeného preddavku na daň a zrazenej dane a základu dane.

Znenie odseku 16 sa spresňuje z dôvodu, že navodzovalo nesprávny postup, podľa ktorého by mal daňovník podať daňové priznanie, ak sa zrušuje likvidáciou alebo vyhlásením konkurzu. Podľa § 68 ods. 13 písm. f) Obchodného zákonníka sa daňovník nezrušuje vyhlásením konkurzu, a preto sa ustanovenie upravuje a spresňuje tak, aby bol postup jednoznačný. Daňové priznanie sa podáva do jedného mesiaca, a to v prípade, ak bol na daňovníka vyhlásený konkurz.

K § 39

Upravuje sa podávanie opravného alebo dodatočného daňového priznania alebo hlásenia. Toto daňové priznanie alebo hlásenie sa vypracúva podľa § 38 ods. 2 a vždy musí byť podané písomne a označené ako opravné alebo dodatočné. Vzhľa-

dom na to, že niektoré zákony, napr. zákon o dani z pridanej hodnoty ustanovujú, že v dodatočnom daňovom priznaní sa uvádzajú iba rozdiely oproti pôvodne podanému daňovému priznaniu, bolo potrebné v tomto smere ustanovenie zákona o správe daní a poplatkov doplniť.

K § 40

Majetkové priznanie podávajú len fyzické osoby, ktoré majú v SR trvalý pobyt alebo majú povolenie na trvalý pobyt v SR. V majetkovom priznaní sa uvádza majetok, ktorý tieto osoby vlastnia v Slovenskej republike i v zahraničí. Za fyzickú osobu, ktorá nie je spôsobilá na právne úkony alebo za maloletého, podáva majetkové priznanie zákonný zástupca, opatrovník alebo pestún, pričom zákonný zástupca, opatrovník alebo pestún podáva majetkové priznanie len vtedy, ak tieto osoby vlastnia majetok. Právnické osoby majetkové priznanie nepodávajú.

Majetkové priznanie sa podáva podľa stavu majetku k 31. decembru predchádzajúceho roka, a to nadväzne na zdaňovacie obdobie pri dani z príjmov, pravidelne v trojročných obdobiach vždy do 30. septembra roka, v ktorom sa majetkové priznanie podáva, počnúc rokom 2001, a to správcovi dane miestne príslušnému k správe dane z príjmov. Fyzickej osobe povinnej podať majetkové priznanie sa umožňuje podať aj opravné majetkové priznanie, a to v termíne pred uplynutím lehoty na podanie majetkového priznania. V takomto prípade na zistenie prírastku majetku správca dane použije opravné majetkové priznanie. V prípade, že správca dane má pochybnosti o správnosti, pravdivosti alebo úplnosti podaného majetkového priznania alebo opravného majetkového priznania alebo o pravdivosti údajov v ňom uvedených, je oprávnený podľa § 41 zákona o správe daní a poplatkov vyzvať fyzickú osobu, aby sa k nim vyjadrila, neúplné údaje doplnila, nejasnosti vysvetlila a nepravdivé údaje opravila, alebo pravdivosť údajov riadne preukázala.

Fyzická osoba je povinná podať majetkové priznanie vždy písomne na tlačive podľa vzoru, ktorý ustanoví ministerstvo opatrením. Ak to dovoľujú technické možnosti správcu dane, môže fyzická osoba podať majetkové priznanie aj elektronicou poštou alebo na elektronickom záznamovom médiu, a to so súhlasom správcu dane a za podmienky, že údaje, ich obsah a usporiadanie sú totožné so vzorom, ktoré ustanoví ministerstvo. V týchto prípadoch však musí fyzická osoba podať majetkové priznanie aj písomne, a to do 5 pracovných dní od jeho odoslania.

V majetkovom priznaní sa uvádza majetok v členení na nehnuteľný majetok (za nehnuteľný majetok sa na účely zákona o správe daní a poplatkov považujú aj byty a nebytové priestory), hnutel'ný majetok (za hnutel'ný majetok sa na účely zákona o správe daní a poplatkov považujú aj peňažné prostriedky v hotovosti v slovenskej mene, v cudzej mene a rovnako vklady v bankách a v pobočkách zahraničných bánk v slovenskej mene a v cudzej mene, ako aj vklady v bankách so sídlom v zahraničí), majetkové práva a iné majetkové hodnoty. Podrobné členenie majetku ustanovuje ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom. Týmto predpisom je vyhláška Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 495/2001 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o členení majetku na účely podania majetkového priznania, ktorá je uverejnená aj na internetovej stránke ministerstva financií www.finance.gov.sk.

Fyzická osoba podáva majetkové priznanie, ak vlastní nehnuteľný majetok nadobudnutý len od 1. 9. 1999, ktorého celková hodnota je vyššia ako 1,5 mil. Sk. Majetkové priznanie fyzická osoba podáva aj vtedy, ak vlastní hnutel'ný majetok a majetkové práva a iné majetkové hodnoty, ktorých súhrnná hodnota je tiež vyššia ako 1,5 mil. Sk. Do súhrnnej hodnoty sa nezapočítava hodnota toho majetku, ktorý sa v majetkovom priznaní neuvádza. V majetkovom priznaní sa neuvádza majetok sanitárneho charakteru, ktorý slúži výlučne invalidným osobám a osobám s ťažkým zdravotným postihnutím, napr. zdravotnícke potreby, vodiaci pes alebo iné veci, ktoré fyzická osoba potrebuje vzhľadom na chorobu alebo telesnú chybu, vlastné umelecké diela, vlastné nehmotné práva priemyselného vlastníctva, vlastné autorské práva, nevymožiteľné pohľadávky.

Ak fyzická osoba nevlastní majetok v uvedených hodnotách, t. j. vlastní majetok v nižších hodnotách, majetkové priznanie nevyplňuje, ale o tejto skutočnosti správcovi dane predloží písomné vyhlásenie, a to v lehote na podanie majetkového priznania. Zákonný zástupca, opatrovník alebo pestún za maloletého vyhlásenie nepodáva. Vyhlásenie fyzická osoba podáva podľa vzoru, ktorý ustanoví ministerstvo opatrením.

Nehnutel'ný majetok sa ocení cenou obstarania, ktorou je pri odplatnom nadobudnutí nehnuteľného majetku dohodnutá kúpna cena, pri bezodplatnom nadobudnutí nehnuteľného majetku cena podľa vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 465/1991 Zb. o cenách stavieb, pozemkov, trvalých porastov, úhradách za zriadenie práva osobného užívania pozemkov a náhradách za dočasné

užívanie pozemkov v znení neskorších predpisov a pri nehnuteľnom majetku obstaranom vlastnou výstavbou sú to výdavky na obstaranie takéhoto nehnuteľného majetku. Tento postup fyzická osoba uplatní pri nehnuteľnom majetku obstaranom od 1. 9. 1999.

Hnutel'ný majetok, majetkové práva a iné majetkové hodnoty sa oceňujú cenou obvyklou s výnimkou peňažných prostriedkov v hotovosti v slovenskej mene, vkladov v bankách a v pobočkách zahraničných bánk v slovenskej mene, ako aj v bankách so sídlom v zahraničí. Pri prepočte cudzej meny na slovenskú menu sa použije kurz vyhlásený Národnou bankou Slovenska, platný k 31. decembru roka predchádzajúceho roku, v ktorom sa majetkové priznanie podáva.

Majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov sa na účely priznania delí rovnakým dielom a v priznaní ho uvádza každý z manželov. Ak jeden z manželov podniká alebo podnikajú obidvaja manželia, majetok využívaný na podnikanie alebo inú zárobkovú činnosť patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, uvádza v priznaní každý z nich rovnakým dielom.

Z podaného majetkového priznania správca dane zisťuje majetkový prírastok. Pod majetkovým prírastkom sa rozumie kladný rozdiel majetku zistený z majetkového priznania podaného do 30. septembra roka, v ktorom sa majetkové priznanie podáva podľa stavu k 31. decembru predchádzajúceho roka a z bezprostredne podaného predchádzajúceho majetkového priznania. Za bezprostredne podané majetkové priznanie sa považuje aj vyhlásenie. V takomto prípade sa majetkovým prírastkom rozumie kladný rozdiel medzi hodnotou majetku zisteného z posledného majetkového priznania a hranicou na podanie majetkového priznania.

Správca dane porovná zistený majetkový prírastok s príjmami fyzickej osoby podľa zákona č. 366/1999 Z. z. o daniach z príjmov v znení neskorších predpisov za obdobia, za ktoré sa majetkové priznanie podáva. Na základe výzvy správcu dane sa fyzická osoba vyjadří k zisteným majetkovým prírastkom a zároveň je povinná preukázať, z akých príjmov majetkový prírastok nadobudla. Správca dane je oprávnený preveriť správnosť a úplnosť údajov uvedených v majetkovom priznaní, pričom pri preverovaní postupuje primerane podľa § 15 zákona o správe daní a poplatkov - o daňovej kontrole. Ak fyzická osoba majetkový prírastok nevie preukázateľne doložiť príjmami, správca dane je povinný ho

zdaní podľa § 13 odsek 4 zákona č. 366/1999 Z. z. o daniach z príjmov v znení zákona č. 466/2000 Z. z. Na vyrubenie dane sa vzťahuje primerane ustanovenie § 45 – zánik práva vyrubiť daň, pričom vyrubení dane nie je dotknutá, napr. zodpovednosť za skrátenie dane a podvodu podľa Trestného zákona. Vyrubenie dane oznámi správca dane Generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky, pričom tento postup sa považuje za oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin.

Ak majetkový prírastok vznikol fyzickej osobe dedičstvom, darovaním alebo iným prechodom nehnuteľností, správca dane majetkový prírastok zdaní podľa osobitného zákona (zákon o dani z dedičstva, dani z darovania a dani z prevodu a prechodu nehnuteľností), a teda neuplatní postup podľa § 13 odsek 4 zákona č. 366/1999 Z. z. o daniach z príjmov v znení zákona č. 466/2000 Z. z. a podľa § 158 Trestného poriadku, t. j. nevyrubí daň z príjmov a neoznámi skutočnosti nasvedčujúce tomu, že bol spáchaný trestný čin Generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky.

Novela zákona zároveň definuje, čo sa rozumie na účely zákona o správe daní a poplatkov zdaným príjmom. Zdaneným príjmom sa rozumie príjem, ktorý nie je predmetom dane z príjmov fyzických osôb, alebo je predmetom dane z príjmov fyzických osôb a je od tejto dane oslobodený, alebo bol súčasťou príjmov alebo základu dane, z ktorých už bola vyrubená alebo dodatočne vyrubená daň z príjmov fyzických osôb alebo paušálna daň, alebo je predmetom dane z príjmov fyzických osôb a je samostatným základom dane pre zdanenie osobitnou sadzbou dane, ktorej zrazením sa daňová povinnosť považuje za splnenú.

Upozorňujeme, že ministerstvo financií vydalo opatrenie z 28. novembra 2001 č. 18576/2001-71, ktorým sa ustanovuje vzor majetkového priznania vrátane vyhlásenia. Opatrenie bolo uverejnené vo Finančnom spravodajcovi č. 17/2001 a na internetovej stránke ministerstva financií www.finance.gov.sk, a vyhlásené v zbierke zákonov uverejnením oznámenia č. 496/2001 Z. z. o jeho vydaní. Tlačivá majetkových priznaní vrátane vyhlásení sú k dispozícii na daňových úradoch. Fyzická osoba môže podať majetkové priznanie alebo vyhlásenie aj na tlačive, ktoré je uverejnené na internetovej stránke ministerstva financií.

K § 42

Úpravou ustanovenia sa umožňuje správcovi dane vyzvať daňový subjekt na podanie daňového pri-

znania alebo hlásenia v prípade, že daňové priznanie alebo hlásenie nebolo podané v lehote podľa zákona o správe daní a poplatkov alebo osobitných hmotnoprávných daňových zákonov. Rovnako sa umožňuje správcovi dane vyzvať daňový subjekt na odstránenie chýb v podanom daňovom priznaní alebo hlásení. Ak daňový subjekt v určenej lehote nereaguje na výzvu správcu dane, správca dane je oprávnený určiť daň podľa pomôcok, ktoré má k dispozícii alebo ktoré si sám zaobstará, a to i bez súčinnosti s daňovým subjektom. Určiť daň podľa pomôcok v prípade nepodania daňového priznania alebo hlásenia je správca dane oprávnený aj bez predchádzajúcej výzvy. Na základe zmeny ustanovenia je správca dane oprávnený určiť daň podľa pomôcok nielen pri daniach z príjmov, ale aj pri iných daniach, napr. pri dani z pridanej hodnoty.

K § 44

Vyrubenie dane a jej doplatku – § 44 ods. 3 sa dopĺňa v nadväznosti na nové znenie § 42. Podľa upraveného znenia, ak správca dane vyrubí daň podľa pomôcok, ktoré má k dispozícii alebo ktoré si zaobstaral, prihliadne tiež na zistené okolnosti, z ktorých vyplývajú výhody pre daňovníka, i keď ním neboli v konaní uplatnené, ak zákon o správe daní a poplatkov neustanovuje v § 42 inak.

K § 45

V texte ustanovenia sa nahrádzajú slová „vyrubíť a dodatočne vyrubíť daň“ slovami „vyrubíť daň alebo rozdiel dane“, a to v nadväznosti na pojmy používané v § 44.

K § 47

Podľa doterajšej právnej úpravy sa rozhodnutie o zamietnutí odvolania nevydávalo, ak odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie neprípustné alebo odvolanie bolo podané po určenej lehote, alebo bolo podané osobou nepríslušnou. V záujme posilnenia práv daňového subjektu sa v odseku 6 ustanovuje, že aj v týchto prípadoch sa vydáva rozhodnutie, proti ktorému nie je možné podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), ale je možné uplatniť mimoriadny opravný prostriedok.

K § 49

V doterajšej právnej úprave nebol upravený opravný prostriedok pre prípad pochybnosti o správnosti zrazeného preddavku na daň, preto sa ustanovuje, že daňovník môže i pri preddavku na

daň, obdobne ako pri zrazenej dani, požiadať platiteľa dane v lehote do 60 dní o vysvetlenie.

K § 51

Podľa doterajšieho znenia ustanovenia odseku 3 mohol daňový subjekt podať žiadosť o povolenie obnovy konania do šiestich mesiacov odo dňa, kedy sa o dôvodoch obnovy dozvedel, najneskôr však pred uplynutím lehoty, v ktorej zaniká právo vyrubiť daň. Novým znením sa spresňuje postup pri podaní žiadosti o povolenie obnovy konania a v záujme posilnenia práv daňového subjektu sa lehota vymedzuje jednoznačne. Ustanovuje sa, že žiadosť o obnovu konania musí byť podaná do šiestich mesiacov odo dňa, kedy sa žiadateľ preukázateľne dozvedel o dôvodoch obnovy, najneskôr do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, ktorého sa obnova konania týka, t. j. príslušný orgán má možnosť riešiť žiadosť o obnovu konania v lehote určenej pre zánik práva vyrubiť daň aj vtedy, keď ju daňový subjekt podá v posledný deň trojročnej lehoty.

K § 53

V odseku 1 sa jednoznačne ustanovuje, že rozhodnutia, ktoré vydá orgán najbližšie nadriadený správcovi dane, ktorými sú daňové riaditeľstvo a colné riaditeľstvo, preskúmava ministerstvo financií.

K § 54

Vzhľadom na to, že v zákone o správe daní a poplatkov sa už nepoužíva pojem „príslušenstvo dane“ (zrušený zákonom č. 146/1995 Z. z.), upravuje sa odsek 2 tak, aby bolo zrejmé, že pri oprave vyrubenej dane správca dane opraví tiež penále, úrok alebo zvýšenie dane.

Znenie odseku 3 sa upravuje tak, aby bolo jednoznačné, že podľa tohto ustanovenia môže opraviť zrejmé chyby a nesprávnosti v rozhodnutiach okrem správcu dane aj odvolací orgán.

K § 58

Nakoľko zákonom č. 146/1995 Z. z., ktorým sa menil a doplňal zákon o správe daní a poplatkov sa zrušil zavedený pojem „príslušenstvo dane“, v odseku 4 sa určuje označovanie platieb na vyrubenej rozdiel dane, penále, úrok, zvýšenie dane a pokutu.

K § 59

Ustanovenie sa dopĺňa novým odsekom 8 v nadväznosti na novelu zákona o štátnej pomoci (zákon č. 434/2001 Z. z.). Ustanovuje sa, že odklad

platenia dane alebo zaplatenia dane v splátkach možno povoliť, ak je to v súlade so zákonom o štátnej pomoci.

K § 61

V ustanovení upravujúcom evidenciu daní správcami dane sa text ustanovenia spresňuje z dôvodu nového spôsobu vedenia evidencie príjmov výpočtovou technikou.

K § 62

Text ustanovenia sa vypúšťa vzhľadom na to, že v novele zákona o daniach z príjmov sa upravuje použitie 1 % zaplatenej dane na verejnoprospešný účel aj z procesného hľadiska.

K § 63

V znení ustanovenia sa odsek 4 upresňuje tak, aby bolo zrejmé, že ak sa preplatok nepoužije na úhradu nedoplatku inej dane, alebo ak nie je takýto nedoplatok, použije sa ako preddavok na dosiaľ nesplátnú daňovú povinnosť, alebo ak preplatky nemožno použiť na kompenzáciu jeho nedoplatkov na inej dani, cle a iných platbách, môže ho správca dane vrátiť na žiadosť daňového subjektu, len ak je väčší ako 100 Sk. Zároveň zákon o správe daní a poplatkov ustanovuje, že ak osobitný predpis neustanovuje inak, správca dane vráti preplatok do jedného mesiaca od doručenia žiadosti o jeho vrátenie (ide o všetky dane). Osobitne sa upravuje vrátenie preplatku pri daniach z príjmov tak, že preplatok na dani z príjmov za príslušné zdaňovacie obdobie nemožno vrátiť skôr, než do jedného mesiaca po uplynutí lehoty na podanie daňového priznania za toto zdaňovacie obdobie. Zároveň sa ustanovuje, že preplatok nemožno vrátiť, ak žiadosť o vrátenie bola podaná po zániku práva vyrubiť daň alebo rozdiel dane. Podanie žiadosti o vrátenie preplatku alebo jeho preúčtovanie nepodlieha správnym poplatkom.

Vzhľadom na oprávnenie správcu dane kompenzovať daňové nedoplatky s preplatkami sa znenie odseku 6 dopĺňuje o oprávnenie správcu dane vrátiť preplatok až po vykonaní kompenzácie nedoplatkov daňového subjektu s jeho preplatkami.

Rovnako ako možno použiť na kompenzáciu nadmerný odpočet pri dani z pridanej hodnoty a spotrebnú daň, na ktorú bolo uplatnené vrátenie na úhradu nedoplatkov na daniach, umožňuje sa v odseku 9 správcovi dane použiť na kompenzáciu aj cestnú daň, o vrátenie ktorej daňovník požiada podľa zákona o cestnej dani.

Vzhľadom na zákon o spotrebnej dani z minerálnych olejov a ustanovenie § 1 a zákona o správe daní a poplatkov, podľa ktorého bol ustanovený colný úrad za správcu tejto dane, sa dopĺňa odsek 10 o kompenzáciu spotrebnej dane z minerálnych olejov, na ktorú bolo uplatnené jej vrátenie na nedoplatky na tej istej dani, cle a iných platbách, pri ktorých správu vykonáva colný úrad a na nedoplatky na iných daniach, ktorých správu vykonáva daňový úrad.

K § 65 a 65a

V § 65 odsek 1 sa ustanovuje, že za nevyžiteľný nedoplatok sa považuje nedoplatok, ktorý sa bezvýsledne vymáha od daňového dlžníka aj od iných osôb, od ktorých mohol byť vymáhaný, najmeň 6 rokov po skončení roka, v ktorom tento nedoplatok vznikol, t. j. skrátila sa lehota z desať na šesť rokov v nadväznosti na lehotu ustanovenú v § 69 zákona (lehota, v ktorej sa premlčuje právo vybrať a vymáhať nedoplatok).

Úprava ustanovenia § 65 odsek 4 a § 65a odsek 3 je vykonaná v nadväznosti na Obchodný zákoník, podľa ktorého sa nevyžaduje vo všetkých prípadoch zrušenia spoločnosti likvidácia a z dôvodu jednoznačnosti pri udeľovaní súhlasu správcu dane s výmazom z obchodného registra (§ 33 ods. 2). Správca dane pohľadávku odpíše, ak sa likvidácia podľa osobitného predpisu nevyžaduje.

K § 69

Úprava ustanovenia nadväzuje na definíciu základných pojmov a na § 65. Slová „sa stal nedoplatok splatným“ sa nahrádzajú slovami „nedoplatok vznikol“.

K § 71

Nadväzne na zákon o cenných papieroch v znení neskorších predpisov, v ktorom sa upravuje všeobecne vznik záložného práva ako k listinnému cennému papieru, tak aj zaknihovanému cennému papieru, a ktorým sa ukladá viesť ustanovenej právnickej osobe osobitný register založených cenných papierov, sa toto ustanovenie v odseku 3 doplnilo o povinnosť správcu dane pri určení záložného práva k cenným papierom dať tejto právnickej osobe príkaz na registráciu pozastavenia práva nakladať s cennými papiermi.

K § 73

V odseku 3 tohto ustanovenia zákon definuje daňové exekučné konanie ako konanie správcu dane, ktorým vymáha daňový nedoplatok a zároveň

ustanovuje, že správca dane vykonáva všetky právne úkony v mene štátu, vrátane zastupovania na súde. Nakoľko podľa nového zákona o spotrebnej dani z minerálnych olejov sa ustanovilo, že colný úrad bude správcou dane aj pre tuzemsko, a bude vymáhať aj daňové nedoplatky, bolo potrebné doplniť toto ustanovenie aj o colný úrad.

K § 76

V záujme vymoženía daňových nedoplatkov od daňových dlžníkov, ktorí sa v daňovom exekučnom konaní snažia vyhnúť doručovaniu písomností do vlastných rúk sa doplnilo toto ustanovenie v odseku 3 v tom zmysle, že ak správca dane nemôže doručiť písomnosť do vlastných rúk podnikateľom fyzickej alebo právnickej osobe na adresu, ktorú si uviedli pri plnení registračnej alebo oznamovacej povinnosti, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky správcovi dane za doručenu.

K § 86

Toto ustanovenie sa upravilo terminologicky v nadväznosti na zákon o cenných papieroch v znení neskorších predpisov.

K § 87g

V tomto ustanovení sa doplnil nový odsek 3, podľa ktorého, ak spoluvlastník nehnuteľnosti zaplatí vyvolávaciu cenu spoluvlastníckeho podielu, ktorý sa má dražiť, správca dane vyhotoví zápisnicu o zrušení dražby a vydá rozhodnutie o prechode spoluvlastníckeho podielu nehnuteľnosti, ktoré po nadobudnutí právoplatnosti je podkladom na zápis práva k nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností záznamom.

K § 88

Úpravou ustanovenia odseku 4 sa zabezpečí objektívne určenie vyvolávacej ceny podniku alebo jeho časti. Znalec pri určení ceny postupuje podľa osobitného predpisu – Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR o stanovení hodnoty podniku, jeho časti a zložiek majetku podniku. Zmenou tretej vety v tomto ustanovení sa len spresňuje platné znenie s tým, že cenu určuje správca dane rozhodnutím, pričom vyvolávacia cena sa rovná cene zistenej podľa znaleckého posudku.

Podľa ustanovenia odseku 13 je možné vykonať daňovú exekúciu predajom podniku alebo jeho časti aj na majetok v správe štátneho podniku. Zároveň sa vypustila časť vety z dôvodu zrušenia právnych

predpisov a nadväzne aj poznámka pod čiarou k odkazu.

K § 103

V odsekoch 2 a 3 sa ustanovuje, že colné riaditeľstvo, ako aj colný úrad budú mať všetky kompetencie vyplývajúce zo zákona o správe daní a poplatkov, ktoré sa týkajú spotrebnej dane z minerálnych olejov a medzi ne patrí aj povoľovanie úľav z penále, pokút, zvýšenia dane a z úrokov.

Ustanovenie odseku 4 sa upravuje z dôvodu zosúladenia a jednotného postupu so zákonom o štátnej pomoci pri poskytovaní úľav z penále, pokút, zo zvýšenia dane a z úrokov, nakoľko podľa § 5 zákona o štátnej pomoci je poskytnutie úľav z penále, pokút, zo zvýšenia dane a z úroku nepriamou formou štátnej pomoci, ktorá podlieha schváleniu Úradu pre štátnu pomoc (s výnimkou § 3 zákona o štátnej pomoci).

K § 109

Tlačivá, ktorých vzor ustanovuje opatrenie a ktoré vydá ministerstvo financií podľa § 38 odsek 2, možno po prvýkrát použiť za zdaňovacie obdobie roku 2001. Pri daniach, pri ktorých zdaňovacím obdobím nie je kalendárny rok, možno tlačivá použiť na zdaňovacie obdobie, začínajúce sa po 31. decembri 2001; pri daniach, ktoré sa nevyrubujú za zdaňovacie obdobie, ani na zdaňovacie obdobie, možno tlačivá použiť, ak daňová povinnosť vznikla po 31. decembri 2001.

Zároveň sa uložila povinnosť platiteľovi dane z príjmov zo závislej činnosti a funkčných požitkov predkladať miestne príslušnému správcovi dane hlásenie o vyúčtovaní dane a úhrne príjmov zo závislej činnosti a z funkčných požitkov znížených o sumy povinného poistného a príspevkov na doplnkové dôchodkové poistenie, poskytnutých jednotlivým daňovníkom v peňažnej i nepeňažnej forme za uplynulé zdaňovacie obdobie a o zrazených predavkoch na daň z týchto príjmov. Platiteľ dane je

povinný predkladať hlásenie podľa vzoru ustanoveného ministerstvom financií po prvýkrát za zdaňovacie obdobie roku 2001 v termíne do 31. marca roku nasledujúceho po uplynutí zdaňovacieho obdobia.

Zákomom sa tiež ustanovuje, že tlačivá – majetkové priznanie a vyhlásenie, ktorých vzor ustanovilo ministerstvo financií opatrením sa použijú prvýkrát po 1. januári 2002.

K § 110a

V tomto ustanovení sa doplnil nový odsek 6, ktorým sa predĺžil termín na podanie majetkového priznania, ktorý bol pre rok 2001 do 30. septembra 2001 podľa stavu majetku k 1. januáru 2001 do 31. januára 2002 podľa stavu majetku k 31. decembru 2000. Úpravou § 40 a tohto prechodného ustanovenia trojročná periodicita zostáva zachovaná, to znamená, že ďalšie majetkové priznanie sa bude podávať v roku 2004.

K bodu 76

V záujme zjednotenia pojmov sa v celom znení zákona nadväzne na prax nahradili slová „doplatok dane“ slovami „rozdiel dane“, ktorý môže byť kladný (vyrubenie dane) alebo záporný (vratka dane) vo všetkých gramatických tvaroch. Nakoľko prijatím zákona č. 150/2001 Z. z. o daňových orgánoch a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 440/2000 Z. z. o správach finančnej kontroly sa zmenil i názov Ústredné daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky na Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky bolo potrebné zapracovať i túto zmenu do novely zákona. Z dôvodu zosúladenia pojmov sa v zákone nahradilo slovo „prevádzkareň“ slovami „stála prevádzkareň“ a slovo „cudzina“ slovom „zahraničie“.

K Čl. III

Novela zákona nadobudla účinnosť 1. decembra 2001 okrem § 23 ods. 5 písm. s) a t) a § 63 ods. 10, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. januára 2002.

Ing. LUDMILA BIZOŇOVÁ, v. r.
poverená zastupovaním funkcie
generálneho riaditeľa sekcie daňovej a colnej